

Rezumatul clipului video „Unde este cheia“

Situația:

Cuplul Christine (83 de ani) și Fritz (86 de ani), care locuiesc în propria casă. În acest episod, domnul Fritz este deseori uituc și adesea confuz. În mod repetat, apar dispute pentru că nu găsesc ceva: ochelarii de citit, portofelul, cheile, etc. Domnul Fritz neagă de fiecare dată că ar fi rătăcit ceva. Ambii au un breloc de chei care arată complet identic.

Cuprinsul clipului:

Doamna Christine spune că vrea să meargă la cumpărături. Dar se pune imediat întrebarea: „Spune-mi, te rog, unde este cheia?” Ea presupune că mănunchiul ei de chei ar trebui să fie pe comodă. Dar lipsește. Iar domnul Fritz este convins că EL îl are pe al lui în buzunarul pantalonului. Iar ea: „...le-ai pus din nou bine pe undeva...”. El neagă însă acest lucru. Ea bănuiește că se află în buzunarul pantalonilor lui din ladă și, într-adevăr, o găsește acolo. Triumfătoare, spune ea: „Și, unde au fost? În buzunarul de la pantaloni!”. Dar spune că nu știe cum au ajuns cheile acolo: „Nu eu le-am pus acolo...”.

- „Ca întotdeauna!”, spune doamna Christine în încheiere.

Analiza:

Din păcate, nu avem nicio rețetă sau recomandare general valabilă - întotdeauna trebuie să abordați situațiile în mod creativ. Este dificil pentru soți să realizeze că persoana alături de care au vrut să îmbătrânească devine din ce în ce mai uitucă și poate chiar dezvoltă demență. De foarte multe ori, se lansează acuzații cu privire la uitare sau neatenție, iar cei afectați neagă adesea că ar fi de vină.

Însăși întrebarea „Unde este cheia?” include și acuzația că EL trebuie să aibă ceva de-a face cu asta. Asta declanșează reacția sa defensivă: El le are pe ale lui în buzunarul pantalonilor. S-ar putea să fi pus deja cheia El în buzunar pentru că nu a găsit-o pe a LUI. De asemenea, afirmația ei că „a pus-o bine” undeva, din nou, este o atribuire clară a vinei. De aceea, el o respinge și pe aceasta „...nu cred că...”. Așadar, „din nou” arată o acuzație cu caracter generalizat. Probabil că uită sau pierde ADESEA câte ceva. Astfel de cuvinte (de exemplu, „din nou”) ar trebui evitate, deoarece aproape că îi forțează chiar și pe partenerii de conversație sănătoși într-o poziție defensivă. Chiar și expresia colocvială „pus bine” are un sens negativ în acest context, aproape

ca și cum le-ar fi ascuns. Ea păstrează un ton de reproș când spune că a găsit cheia în buzunarul pantalonilor lui. Acest reproș sugerează, probabil, că el este neatent și neglijent.

Răspunsul la o acuzație este adesea negarea faptului. Calmul său poate însemna că deja cunoaște o astfel de situație și se resemnează. Chiar dacă mulți oameni speră că alții se vor ÎMBUNĂȚĂȚI atunci când li se fac reproșuri, acest lucru NU este de așteptat în special în acest caz, deoarece uitarea lui este un simptom al unei boli. El nu uită intenționat. Și a uitat pur și simplu că avea cheia în buzunarul unei alte perechi de pantaloni. Și cu siguranță nu și-a dat seama că a băgat și cheia El în buzunar. Deci el nici nu știe CARE ar trebui să fie vina lui. Doar EA continuă să pretindă că el a făcut ceva greșit. El nu înțelege CE se presupune că a greșit din nou. Iar rudele vin apoi cu afirmații de genul: „Gândește-te mai bine...”, „nu-ți amintești?”, „ți-am mai spus că...”, „tu uiți totul!”, „iar ai uitat?”, „probabil că iar ți-ai rătăcit cheile!”

Aceasta este o „otrăvă” pentru cei în cauză și NU este de ajutor. Ei văd acest lucru ca pe o confirmare a faptului că fac totul greșit și că nu mai sunt buni de nimic în viață.

Reflecție:

Ar trebui să le **luăm** pur și simplu **cheile** oamenilor care pierd frecvent lucrurile?

Din punct de vedere **legal**, acest lucru este interzis pentru că le luăm libertatea acestor oameni. Și din **punct de vedere etic** este discutabil. Din punct de vedere **tehnic** se pune **întrebarea**, **dacă persoana** are capacitatea de a **mai utiliza cheia** în mod **corect** (să introducă cheia și să o rotească în direcția corectă). **Pragmatic** mai rămâne întrebarea dacă are sens. Asta ar fi **deseori util**, deoarece nu mai trebuie să caute. **Persoanele în cauză nu își dau seama** de cele mai multe ori, că este din cauza **uitării LOR**. Ei observă doar că le lipsește cheia. Și se simt adesea **tratați cu superioritate**.

De aceea ar fi util dacă **fiecare** ar avea câte o **cheie**. Acestea ar trebui să aibă însă **marcaje diferite** (breloc, inel de chei etc.), pentru a fi ușor de constatat cui îi aparțin cheile.

Deprinderi:

Dacă persoana în cauză nu are nicio problemă cu gestionarea cheilor de către NOI, este în regulă. Dacă persoana insistă să aibă propria cheie, atunci nici noi NU ar trebui să i-o luăm! De exemplu, o doamnă confuză (care nu mai putea să descuie/închui singură ușa) era deja fericită dacă putea să aibă un mănunchi de chei la ea - chiar dacă aceste chei nici măcar nu aparțineau casei. Stabiliți eventual **locuri de depozitare fixe**: Cârligul pentru chei, cutia din dulapul din sufragerie etc.

Atenție! Dacă cineva lasă cheia în interiorul butucului și este singur, în caz de urgență **NU se poate descuia ușa din exterior!**

Mijloace tehnice de asistență pentru a găsi cheile:

dispozitive simple de căutare a cheilor care răspund la un fluier și emit un semnal sonor sau luminos.

Localizator de chei cu Bluetooth sau dispozitiv de urmărire cu localizare GPS (atenție, pentru că acest lucru corespunde, de asemenea, unei „monitorizări” - obțineți consimțământul!).

Încuierea camerelor îi face pe unii oameni confuzi să fie agresivi.

Lectură recomandată:

căutare pe internet, de exemplu „dispozitiv de căutare a cheilor”.